
ВІД РЕДАКЦІЇ**ДО ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В
УКРАЇНІ НА 2021-2031 РОКИ**

Ключовим вектором сучасності є перехід на безкоштовну вищу освіту. У США з таким гаслом кандидати йдуть на вибори Президента. У багатьох країнах ЄС – це вже реальність. Україна теж повинна бути в тренді.

Для цього доцільно:

1. Адміністративна освітня реформа, в основі якої злиття ЗВО в рамках однієї території. Саме дефіцитом фінансування можна обґрунтувати необхідність злиття. Для іміджу країни краще мати 40 університетів з сучасною матеріальною базою, професійними викладачами, ніж 250, які ледь існують. При концентрації університетів державі легше і зручніше здійснювати моніторинг якості вищої освіти, а система стане конкурентоспроможною. Адже саме наші великі ЗВО входять до світових рейтингів.

2. виправити помилки в класифікації наук 2015 року. Після її впровадження зникла галузь науки «Економіка». В Академії наук секція «Економіка» є, Нобелівська премія з «Економіки» є. А такої науки в Україні немає. Вважаю, облік, податки, фінанси, маркетинг – це економічні спеціальності. Управління – це не галузь знань, а дисципліна, не спеціальність, а посада. Не можна закінчити ЗВО за фахом менеджмент і відразу працювати начальником. Треба отримати спеціальність, наприклад, бухгалтер, маркетолог, електрик. І якщо фахівець має необхідні особисті якості, є класним професіоналом, то зможе стати управлінцем, менеджером, керівником.

3. Внести корективи в практику життя і роботи через цифровізацію. Зараз стрімко морально застарівають, здавалося, єдино можливі, століттями усталені, соціальні технології. У багатьох заходах, тепер можна брати участь дистанційно (конференції, опонування, стажування). При цьому, на жаль, не зустрічаємося з друзями, колегами особисто, але це плата за економію часу і грошей на переїзди. У більшості випадків, така економія є доцільною. Підштовхнула до активного впровадження таких технологій, безумовно, поява COVID-19, проте нові технології можуть і повинні бути використані в постковідний період.

4. Доцільно змінювати технологію проведення Всеукраїнського студентського конкурсу наукових робіт МОН України. Вона може бути наступною:

– на сайті МОН України створюється сторінка Всеукраїнського студентського конкурсу наукових робіт МОН України;

– створюється Комітет Конкурсу з представників Академії наук України, бізнес-спільноти;

– на сторінці Конкурсу розміщуються наукові проблеми з пріоритетних напрямків розвитку науки і техніки, які пропонується розглянути. Проблеми формує вчені і представники бізнес-спільноти;

– 1 тур Конкурсу проходить у вересні-березні у вищих навчальних закладах. За рішенням навчально-методичних рад ЗВО кращі роботи надсилаються на сторінку Конкурсу;

– 2 тур Конкурсу проходить в травні. Комітет Конкурсу викликає в МОН України кращих студентів, які презентують свої роботи. Переможці отримують право вчитися в аспірантурі на бюджеті і поїздку в певний науковий центр. ЗВО переможця отримує бали, які дають право на збільшення фінансування з бюджету.

5. Потрібно змінювати існуючу практику проведення студентських конкурсів реклами, оскільки нині існуюча є неефективною. Поважаю їх організаторів, адже це дуже трудомісткий процес. Проте, студентські конкурси реклами є не фаховими, а творчими змаганнями. Професійну оцінку реклама отримує через економічні або комунікативні ефекти від її проведення: краща реклама стимулює зростання продажів. А не та, яка сподобалась кільком людям (журі конкурсу). Смаківщина і суб'єктивізм – це невід'ємні атрибути студентських конкурсів реклами. При цьому вже є технологічні можливості, за допомогою яких ступінь суб'єктивізму в оцінці робіт учасників конкурсу можна зменшити. Наприклад, існуючі соціальні мережі. Це ж унікальні майданчики для конкурсів реклами. Візьмемо соціальну мережу TikTok – сервіс для створення і перегляду коротких відео (ролики до 15 секунд). Додаток має понад 1 млрд. користувачів з близько 200 країн. На такому майданчику можна проводити ЧЕМПІОНАТ СВІТУ з відеореклами.

6. Викликає сумнів доцільність проведення Всеукраїнської студентської олімпіади МОН України за спеціальностями та спеціальними дисциплінами. Причинами цього є те, що існуючі стандарти вищої освіти дають право ЗВО мати унікальні освітні програми зі своїм специфічним фокусом і набором освітніх компонент. При цьому нормативних дисциплін, які містилися в попередніх стандартах немає. Підручників, рекомендованих МОН України теж немає. У цих умовах освітні програми різних ЗВО важко співставляти і важко оцінювати знання студентів.

Михайло Окландер

Головний редактор журналу «Маркетинг і цифрові технології»